

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

FÂBİÂN/MACARİSTAN DAVASI

(Başvuru No: 78117/13)

KARAR

STRASBOURG

15 ARALIK 2015

*Çeviren: Gökçe GÜLTEKİN**

İşbu karar Sözleşme'nin 44 § 2 maddesinde belirtilen koşullar çerçevesinde kesinleşecek olup şekli bazı değişikliklere tabi tutulabilir.

Fâbiân/Macaristan davasında

Başkan,

Vincent A. De Gaetano,

Hakimler,

András Sajó,

Boštjan M. Zupančič,

Nona Tsotsoria,

Paulo Pinto de Albuquerque,

Krzysztof Wojtyczek,

Iulia Antoanella Motoc ve Dördüncü Bölüm Yazı İşleri Müdürü Françoise Elens-Passos'un katılımıyla oluşturulan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (Dördüncü Bölüm) heyeti, 24 Kasım 2015 tarihinde gerçekleştirdiği müzakerelerin ardından yine aynı tarihte aşağıdaki kararı vermiştir:

USUL

1. Macaristan aleyhine yapılan (78117/13 no.lu) başvurunun temelinde, Macaristan vatandaşı olan Gyula Fábíán'ın (başvurucu), 5 Aralık 2013 tarihinde, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına ilişkin Sözleşme'nin (Sözleşme) 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvuru bulunmaktadır.

* Anayasa Mahkemesi Raportör Yardımcısı. gokce.gultekin@anayasa.gov.tr

2. Başvurucu, Mahkeme önünde, Budapeşte’de görevini icra eden Avukat A. Grád tarafından temsil edilmiştir. Macaristan (Hükûmet) ise kendi yetkilisi Z. Tallódi tarafından temsil edilmiştir.

3. Başvurucu, almakta olduğu emekli aylığı ödemelerinin, emeklilik sonrası çalışmaya başladığı süre boyunca durdurulmasının Sözleşmeye Ek (1) Numaralı Protokol’ün 1. maddesi ve bununla birlikte Sözleşmenin 14. maddesi kapsamında mülkiyet hakkına yönelik hukuka aykırı ve ayrımcılığa dayalı müdahale anlamına geldiğinden şikâyet etmektedir.

4. Başvuru, 25 Ağustos 2014 tarihinde Hükûmete tebliğ edilmiştir.

OLAY VE OLGULAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

5. Başvurucu 1953 yılında doğmuştur ve Budapeşte’de yaşamaktadır.

6. Başvurucu, yaşlılık aylığı almakta iken, 1 Temmuz 2012 tarihinde Budapeşte 13. Bölge Belediyesinde memur olarak çalışmaya başlamıştır.

7. 1997 tarihli Emeklilik Kanunu’nda 1 Ocak 2013 tarihinde yapılan değişiklik yürürlüğe girmiş, buna göre yaşlılık aylığı ödemesinden faydalanıp aynı zamanda kamu sektöründeki belirli pozisyonlarda çalışan kimselerin almakta olduğu yaşlılık aylığı ödemelerinin çalıştıkları süre boyunca durdurulması düzenlenmiştir. Özel sektörde çalışanlardan yaşlılık aylığı almakta olanlar hakkında ise bu yönde bir sınırlama getirilmemiştir.

8. Bu yeni kuralın uygulanması üzerine, başvurucuya yapılan yaşlılık aylığı ödemesi 2 Temmuz 2013 tarihinde durdurulmuştur. Başvurucunun Ulusal Emeklilik Kuruluna yaptığı idari temyiz başvurusu ise sonuçsuz kalmıştır.

II. İLGİLİ İÇ HUKUK VE UYGULAMASI

9. Macaristan Anayasası şöyledir:

Madde XII

“(1) Herkes çalışma alanını, mesleğini serbestçe seçme ve özel teşebbüs faaliyetinde bulunma hakkına sahiptir. Herkes, yeteneğine ve imkânına göre çalışarak toplumun zenginleşmesine katkıda bulunmakla yükümlüdür.

(2) Macaristan devleti çalışabilecek durumda olan veya çalışmak isteyen herkesin bunu gerçekleştirme imkânına sahip olmasını sağlayacak koşulları oluşturmaya çaba gösterir.

10. 1997 tarihli ve LXXXI (81) numaralı Sosyal Güvenlik Aylık ve Yardımları Kanunu (SGAYK) şöyledir:

Paragraf 83/C

“(1) Emekli aylığı almakta olan kimsenin, memur, hükûmet yetkilisi, üst düzey kamu görevlisi, kamu görevlisi, kamu kurumlarında görevli personel, hakim, adliye veya savcılık memuru, silahlı kuvvetler uzmanı, Macaristan Savunma Kuvvetleri uzmanı yada sözleşmeli personeli olarak çalışmaya başlaması halinde emekli aylığı ödemesi durdurulur.

...

(3) Emekli aylığı ödemesinin durdurulduğu dönem boyunca, kişi emeklilik statüsünü korur.

(4) Yararlanan kişinin, (1) numaralı fıkrada belirtilen hizmet akdinin sona erdirildiğini ispatlaması halinde, emeklinin talebi üzerine emekli aylığı ödemesine devam edilir.

...”

Paragraf 102/1

“(1) Emekli aylığı almakta olanlardan 1 Ocak 2013 tarihi itibarıyla Bölüm 83/C(1) de sayılan işlerde çalışan kimseler, 30 Nisan 2013 tarihine kadar yaşlılık aylığı aldığı kuruluşu bilgilendirecektir.

(2) Emekli aylığı almakta olan kişilerin, 1 Ocak 2013 tarihinde Bölüm 83/C (1) de sayılan herhangi bir işte çalışmaya devam etmeleri halinde, Temmuz 2013 tarihinden itibaren yaşlılık aylığı ödemeleri durdurulur.

11. Bölüm 83/C'nin kanun gerekçesi şöyledir:

“Değişiklikle, memur, hükûmet yetkilisi, üst düzey kamu görevlisi, kamu görevlisi, kamu kurumlarında görevli personel, hakim, adliye veya savcılık memuru, silahlı kuvvetler uzmanı, Macaristan Savunma Kuvvetleri uzmanı yada sözleşmeli personeli olarak iş ilişkisi kurulanların çift maaş almasının yasaklanması düzenlenmektedir. Buna göre, belirtilen işlerde çalışan kimseler emekli aylığı alamayacaklardır... ücretlerine ek olarak aldıkları bu ödemeler yaşlılık aylığı aldığı kuruluşlar tarafından çalıştıkları dönem boyunca durdurulacaktır.

III. İLGİLİ ULUSLARASI HUKUK

I. SÖZLEŞME'YE EK (1) NO'LU PROTOKOL'UN 1. MADDESİNİN TEK BAŞINA VEYA SÖZLEŞMENİN 14. MADDESİYLE BİRLİKTE İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

12. Başvurucu, devlet memurluğu yaptığı dönem boyunca emekli aylığı ödemelerinin durdurulması yönündeki yükümlülüğün mülkiyet hakkı üzerinde adil olmayan ve ayrımcılığa dayalı bir müdahale sonucu doğurduğundan şikâyet etmektedir. Sözleşme'ye ek 1 No'lu Protokol'ün 1. maddesi ve Sözleşme'nin 14. maddesi şöyledir:

1 No'lu Protokol'ün 1. maddesi şöyledir:

“Her gerçek ve tüzel kişinin mal ve mülk dokunulmazlığına saygı gösterilmesini isteme hakkı vardır. Bir kimse, ancak kamu yararı sebebiyle ve yasada öngörülen koşullara ve uluslararası hukukun genel ilkelerine uygun olarak mal ve mülkünden yoksun bırakılabilir. Yukarıdaki hükümler, devletlerin, mülkiyetin kamu yararına uygun olarak kullanılmasını düzenlemek veya vergilerin ya da başka katkıların veya para cezalarının ödenmesini sağlamak için gerekli gördükleri yasaları uygulama konusunda sahip oldukları hakka halel getirmez.”

Sözleşmenin 14. maddesi şöyledir:

“Bu Sözleşme’de tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya toplumsal köken, ulusal bir azınlığa aidiyet, servet, doğum başta olmak üzere herhangi başka bir duruma dayalı hiçbir ayrımcılık gözetilmeksizin sağlanmalıdır.”

13. Hükûmet başvurusunun iddialarına itiraz etmektedir.

A. Kabul Edilebilirlik

14. Mahkeme bu şikâyetin, Sözleşme'nin 35. maddesinin 3. paragrafının a) fıkrası bağlamında, açıkça dayanaktan yoksun olmadığını ve başka herhangi bir kabul edilemezlik nedeni görmediğini kaydetmektedir. Mahkeme, bu nedenle başvurusunun kabul edilebilir olduğunu belirtmiştir.

B. Esas Hakkında

1. Başvurucunun İddiaları

15. Başvurucu, iç hukuk tarafından korunan emekli aylığı alma hakkı üzerinde ihtilaf bulunmadığını ileri sürmüştür. Bu hakkının elinden alınmasının inandırıcı gerekçelere dayanması halinde adil olabileceğini, somut olgular ya da koşullar

belirtilmeden sadece kamu yararına dayanarak hakkın sınırlandırılmasının yetersiz olduğunu belirtmiş, çift maaş alımının yasaklanmasının, kamu borcunun düşürülmesi amacını taşıyan tedbirlerin bir parçası olduğu ve Avrupa Birliğinin yoğun mali açık prosedüründen kurtulmaya yardımcı olacağı yönündeki Hükûmet iddiasının; bu önlem sayesinde fiili olarak tasarruf sağlandığı ya da elde edilen kazancın amacına uygun olarak kullanıldığı konusunda hiçbir ögenin delil olarak ileri sürülmemesi nedeniyle dayanaktan yoksun olduğunu ifade etmiştir. Başvurucu, her durumda uygulanan kuraldan etkilenen insan sayısının (bkz. prg. 20), Macaristan'daki iki milyonu geçen toplam emekli sayısının sadece küçük bir kısmını oluşturduğunu belirtmiştir. Bu kadar küçük bir grubun emekli aylığından elde edilen tasarrufunun, kamu borcunun düşürülmesi ya da mali açık prosedüründen kurtulma konusunda etkili olamayacağını belirtmiştir.

16. Bundan da öte başvurucu, hükûmet tarafından belirlenen kanuni süreye rağmen, temel hakkına yönelik yapılan bu müdahalenin geçmişe etkili olduğunu (bkz prg. 22) çünkü emeklilik yaşına ulaşmakla elde edilmiş olan hakkın kısıtlandığını, üstelik (i) kamu alanı-özel alan, (ii) kamuda çalışan belirli kategoriler ve diğerleri şeklinde (örneğin devlet bakanları ya da belediye başkanları kuralın dışında tutulmuştur) farklı muameleler ön görülmesi nedeniyle ayrımcılık yapıldığını ileri sürmüştür. Gerçekten de başvurunun emekli aylığı ödemelerinin durdurulmasına karşın, kamuda çalışan ve maaş alan diğer bir kısım emekliler yaşlılık aylığı da almaktadır çünkü emekli maaşı ödemelerinin durdurulması sadece kanunda sayılan memur ve kamu görevlisi gibi statülerdeki emeklileri ilgilendirmektedir.

17. Benzer yöndeki kuralın var olduğu bazı OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development) ülkelerine dayanarak başvurucu, birçok hukuk düzeninde böyle sınırlamaların olduğunu kabullenmiş fakat bildiği kadarıyla hiç birinin çeşitli devlet çalışanları arasında bu yönde bir ayırım gözetmediğini ileri sürmüştür.

18. Son olarak başvurucu, yeni kuralların mesleği ile emekli aylığı arasında etkili bir seçim yapma durumuna düşmesi sonucunu doğurduğunu, her iki durumda da gelirinin hemen hemen yarısını kaybedeceğini, bunun bireye yüklenen katlanması ağır bir yük olduğunu iddia etmiştir.

2. Hükûmetin İddiaları

19. Hükûmet, başvurunun Sözleşme'ye Ek (1) No'lu Protokol'ün 1. maddesiyle korunan hakkına yapılan müdahalenin hukuka uygun olduğunu ve kamu yararına dayandığını vurgulamıştır. Kamu sektöründe "çift maaş" alımının ortadan kaldırılmasının kamu borcunun düşürülmesi amacını taşıyan tedbirlerin bir parça-

sı olduğu ve Avrupa Birliğinin yoğun mali açık prosedüründen kurtulmaya yardımcı olacağı ileri sürülmüştür. 1700/2012 sayılı Kararname ile Devlet denetimindeki kuruluşlardan yaşlılık aylığı alan kimselerin çalıştırılmasının yasaklandığı, bu yolla boşaltılan yerlerin ancak bazı istisnai durumlarda doldurulabileceğinin ön görüldüğü ifade edilmiştir. Dahası, SGAYK'nın 83/C paragrafının; merkezi bütçeden karşılanan maaş ödemesi ile yaşlılık aylığı ödemesinin eş zamanlı olarak yapılmasının yasaklandığı belirtilmiştir. Şu kadar ki, kamu sektöründe benzer tedbirlerin diğer 15 OECD üyesi ülkeler tarafından da uygulandığı Hükûmetçe bilinmektedir.

20. Bu kuralın ağırlıklı olarak, emeklilik yaşı uygulanmasından birkaç on yıl önce emeklilik aylığı almaya başlayan silahlı kuvvetler kariyer memurlarını etkilediği belirtilmiştir. Bu ödemelerin, faydalanan kimselerin yaşlılıktaki geçimlerini güvence altına alma amacı taşımadığı, bu kişilere aktif bir yaşta emekli olma fırsatı sağladığı ifade edilmiştir. Kasım 2014 tarihinde ödemelerinin durdurulmasına ilişkin SGAYK'nın 83/C paragrafında yer alan düzenlemeden 4,259 kişinin etkilendiği bildirilmiştir.

21. Önlemin, başvurucuya orantısız nitelikte ağır bir yük yüklediği belirtilmiştir. Öncelikle, başvurucunun şikâyet ettiği yönde bir sınırlamaya tabi olmadan özel sektörde çalışması mümkündür. Dahası, Macaristan emeklilik sisteminde, sadece zorunlu sigortaya tabi iş ilişkileri sona eren kimseler emekli aylığı alabilmektedirler. Dolayısıyla, emekliler sadece yaşamlarının aktif döneminin sona ermesi halinde - bu da çalışarak elde edilen gelirin eksikliğine karşı bir miktar giderim sağlamaktadır- yaşlılık aylığından faydalanabilirler. Buna karşın, paragraf 83/C'nin kapsamında kalan kişiler, emekli aylığı almakta iken çalışmaya devam etmekte ve çalıştıkları iş nedeniyle de gelir elde etmektedirler, bu nedenle emekli aylığı ödemelerinin durdurulması geçimlerini tehlikeye düşürmemektedir.

22. Düzenlemeyle, kamuda çalışan emeklilerin yaşlılık aylığı ödemelerinin zorunlu olarak durdurulmasına hazırlanmaları için 1 Ocak 2013 tarihli 83/C paragrafın yürürlüğe girmesinden önce altı aylık etkili bir kanuni süre sağlandığı ifade edilmiştir.

23. Dahası, çift maaş alımının sadece kamu sektöründe yasaklanmasıyla adaletsiz bir ayırım yapılmamıştır. Bu grupta yer alan üyeler özel sektörde çalışanlar ile karşılaştırılmamalıdır, karşılaştırma yapılsa bile çalışanlara göre yapılan bu ayırım Sözleşme'nin 14. maddesinde yasaklanmamıştır. Ayırım makul gerekçelere dayanarak yapılmıştır, bu sektörde çalışanların esasen emeklilik yaşına ulaşılmasıyla yoksun kalınan gelirin giderimi amacı taşıyan emekli aylığını ve de maaşını devlet ödenmektedir. İtiraz edilen kural emeklilerin iş piyasasındaki varlıkları nedeniyle ya da çalışmaları sonucu elde ettikleri geliri almalarını engellemektedir. Bunun

yerine, bireylerin aynı kaynaktan iki farklı kanuni mülkiyete dayanarak gelir elde edebilmesini mümkün kılan kamu sektöründeki bir anormalliğin ortadan kaldırılması amaçlanmıştır. Başvurucunun kanunda ön görülen süre boyunca Devlet bütçesinden çıkan kanuni mülkiyetleri arasında seçim yapmak için hem zamanı hem de imkânı olmuştur.

24. Özetle, başvurucunun Sözleşme'ye Ek (1) No'lu Protokol'ün 1. maddesiyle korunan hakkına yapılan müdahalenin kamu yararına dayanan meşru bir amacının olduğu, gerekli ve ölçülü olduğu, başvurucuyu tahammül edilemez bir yük altına sokmadığı, kamu alanı ile özel alan arasında yapılan ayırımın sözleşmenin 14. maddesinin ihlali sonucunu doğurmadığı ileri sürülmüştür.

3. Mahkemenin Değerlendirmesi

25. Mahkemenin yerleşik içtihadına göre, 14. madde sadece Sözleşme ve Protokollerinin maddi hükümlerini tamamlamaktadır. Sözleşme'nin 14. maddesi, sadece güvence altına alınan "*hak ve özgürlüklerden yararlanılması*" bağlamında uygulanmakta olup bağımsız bir şekilde uygulanmamaktadır. Sözleşme'nin 14. maddesinin uygulanması, Sözleşme tarafından güvence altına alınan maddi haklardan birinin mutlak suretle ihlal edilmesini gerektirmemektedir- bu kapsamda otonomdur- Davaya konu olan olay ve olguların, Sözleşme'nin maddelerinden en azından birinin "*kapsamına*" girmesi gerekli ve yeterlidir (bkz., *Karlheinz Schmidt/Almanya*, 18 Temmuz 1994, §22).

26. Somut olayda, temel meselenin başvurucunun emekli aylığının ödenmesi olduğu konusunda- ve Mahkeme farklı bir değerlendirme yapmaya gerek olmadığını değerlendirmektedir- taraflar arasında anlaşmazlık bulunmamaktadır. Mahkeme, söz konusu emeklilik hakkının Sözleşmeye Ek (1) No'lu Protokol'ün 1. maddesi kapsamında maddi bir hak olduğunu kanaatine varmıştır. Davadaki asıl mesele anılan hüküm kapsamında yer almaktadır.

27. Başvurucu, almakta olduğu yaşlılık aylığı ödemesinden eş zamanlı olarak kamu alanında çalışması nedeniyle mahrum bırakıldığından- bu da Sözleşmenin 14. maddesinde korunan 'diğer statüdekiler' olarak değerlendirilir- (benzer yönde bkz. *Carson ve Diğerleri/ Birleşik Krallık*, (BD), 42184/05, 16 Mart 2010, §70) - anılan hüküm uygulanabilir niteliktedir (bkz. *Gaygusuz/Avusturya*, 16 Eylül 1996, §41).

28. Mahkemenin yerleşik içtihadına göre, farklı muamele, tarafsız ve makul bir gerekçe olmadığı durumda, diğer bir deyişle, meşru bir amaç gütmendiğinde veya izlenilen yol ile varılmaya çalışılan hedef arasında makul bir orantılılık ilişkisi kurulmadığında, Sözleşmenin 14. maddesi anlamında ayrımcılık teşkil etmektedir. Söz-

leşmeci Devletler, benzer durumlarda farklı bir muamelenin gerekip gerekmediği ve ölçüsü konusunda belirli bir takdir yetkisine sahiptir (bkz. yukarıda, *Gaygusuz*, § 42).

29. Mahkeme ilk olarak, Hükûmetin savunmasında yer alan ve yasal düzenlemenin meşru amacının olduğu, söz konusu farklı muamelenin kamu hazinesini koruma amacı taşıdığı yönündeki iddiasını dikkate almaktadır. Söz konusu önlemin- her ne kadar başvurusunun iddia ettiği gibi sınırlı sayıdaki emekliyi ilgilendirmekte ise de- gerçekten de bazı alanlardaki kamu harcamalarını azaltmaya imkân sağladığı, bu nedenle Hükûmet tarafından ifade edilen amacın meşru olduğu değerlendirilmelidir.

30. Başvurucu, farklı muamelenin: kamu alanı ve özel alan arasında ve dahası, çeşitli kamu çalışanları arasında olmak üzere iki yönlü olduğunu ileri sürmüştür. Hükûmet ise söz konusu Kanun hükmünün ayrımcı olmadığını, dikkat çekildiği üzere, farklı işverenlere dayanarak farklı muamele ön görülmesi nedeniyle Sözleşme'nin 14. maddesine göre ayrımcılık sayılmayacağını ve başvuru gibi emeklilerin aynı anda Devlet bütçesinden karşılanan iki gelirden faydalanması gibi belirli bir anormalliği hedef alması nedeniyle her durumda makul olduğunu iddia etmiştir.

31. Buna karşın, Mahkeme, bütün kamu çalışanlarının kanun kapsamına dahil edilmesi yerine, değişikliğin kapsamının hükümde sayılan kategorideki kamu çalışanlarıyla sınırlanmasına- gerçekten de bir sebep görülmemektedir- Hükûmetin ikna edici bir argüman ortaya koymadığını gözlemlemektedir. Başvurucu, emekli aylığı alan bakanların ve belediye başkanlarının sınırlama dışında tutulduğuna – ve bu iddiaya Hükûmet tarafından itiraz edilmemiştir- dikkat çekmiştir. Kamu harcamalarını azaltma perspektifinden bakınca Mahkeme, bu yönde bir farklı muamelenin adil bir tarafını görememektedir ve kapsam dışında tutulan kamu çalışanlarının başvurusunun bulunduğu durum ile kıyaslanabilir durumda olduklarını kabul etmektedir.

32. Dahası, ayrımcılık olduğu iddia edilen diğer kanat ile ilgili olarak, Mahkeme, kamu sektörü ve özel sektör çalışanları arasında ön görülen farklı muamelenin - sadece ilk grupta yer alan çalışanların kamu kaynaklarından çift maaş almaktan başışık tutulduğunun- doğru olduğunu değerlendirilmiştir. Hükûmet tarafından ileri sürülen esas savunmanın da aynı şekilde, (açıkça, çalışan kimsenin ikame maaşa ihtiyacı olmadığından, bu kimselere kamudan aylık ödenmemeli) özel sektörde çalışan emeklilerin özel sektörde çalışmalarına karşın maaş aldıklarının, doğru olduğu gözlemlenmiştir. Bu açıdan bakınca, özel sektörde çalışan emeklilere maaş ödenmesinin de gereksiz yere kamu harcamasına neden olduğu kabul edilebilir.

33. Bu nedenle Mahkeme, Hükümet tarafından ileri sürülen argümanların ikna edici olmadığına kanaat getirmiştir. Kamuda ve özel sektörde çalışan emekliler arasında ön görülen farklı muamelenin, diğer yandan, farklı kategoride çalışan memurlar arasında yaşlılık aylığı ödemesine devam edilmesini ön gören ve başvuru-cunun mağduru olduğu farklı muamelenin Devletin bu alandaki takdir hakkının göz önünde bulundurulmasına rağmen tarafsız ve makul bir gerekçeye dayanmadığı değerlendirilmektedir.

34. Sonuç olarak, Sözleşme'ye Ek (1) No'lu Protokol'ün 1. maddesi ile birlikte değerlendirildiğinde Sözleşmenin 14. maddesi ihlal edilmiştir. Yapılan tespitler ışığında Mahkeme, davadaki olayların tek başına Sözleşme'ye Ek (1) No'lu Protokol'ün 1. maddesi çerçevesinde ihlal oluşturup oluşturmadığının incelenmesine gerek olmadığını değerlendirmektedir.

III. SÖZLEŞMENİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

35. Sözleşme'nin 41. maddesi aşağıdaki gibidir:

“Eğer Mahkeme bu Sözleşme ve Protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Taraf'ın iç hukuku bu ihlalin sonuçlarını ancak kısmen ortadan kaldırılabiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, zarar gören taraf lehine adil bir tazmin verilmesine hükmeder.”

A. Tazminat

36. Başvuran maddi ve manevi tazminat olarak sırasıyla 11,583.4 avro (emekli maaşının kaybı nedeniyle) ve 10.000 avro ödenmesini talep etmiştir.

37. Hükümet, talep edilen maddi tazminat miktarının dayanaksız olduğunu iddia etmiştir.

38. Mahkeme, başvuru-cunun maddi ve manevi tazminat alması gerektiğini değerlendirmekte, tüm taleplerine karşılık, hakkaniyet temeline dayanarak, 15.000 avro ödenmesine karar vermektedir.

B. Masraflar ve Giderler

38. Başvurucu ayrıca, Mahkemeden önceki yargılamadan kaynaklanan yargılama masraf ve giderleri için toplamda 3.000 avro talep etmektedir. Bu giderler başvuru-cunun avukatı tarafından belgelendirilmektedir.

39. Hükümet, bu talebe de itiraz etmiştir.

40. Mahkemenin içtihadına göre, bir başvuru-cuya, masraf ve giderlerin ödenmesine karar verilebilmesi için, bu masraf ve giderlerin gerçek, zorunlu ve miktar

bakımından makul olduğunun ortaya konulması gerekmektedir. Mahkeme, somut olayda elinde bulundurduğu belgeleri ve yukarıda belirtilen ilkeleri göz önünde bulundurarak, iddia ettiği tüm masrafların başvurucaya ödenmesinin makul olacağı kanısındadır.

C. Gecikme Faizi

41. Mahkeme, gecikme faizi olarak Avrupa Merkez Bankasının kısa vadeli kredilere uyguladığı marjinal faiz oranına üç puan eklemek suretiyle elde edilecek oranın uygun olduğuna karar vermiştir.

BU NEDENLERLE MAHKEME; OYBİRLİĞİYLE

1. Başvurunun kabul edilebilir olduğuna;

2. Sözleşmeye Ek (1) No'lu Protokol'ün 1. maddesi ile birlikte değerlendirildiğinde Sözleşmenin 14. maddesinin ihlal edildiğine;

3. a) Davalı Hükümet tarafından başvurucaya, Sözleşme'nin 44 § 2 maddesi doğrultusunda, üç ay içerisinde, ödeme tarihinde geçerli olan döviz kuru üzerinden davalı devletin para birimine çevrilmek üzere;

i) her türlü vergiden muaf tutularak başvurucaya maddi ve manevi tazminat olarak, 15.000 avro ödenmesine,

ii) her türlü vergiden muaf tutularak, başvurucaya gider ve masraflar için 3.000 avro ödenmesine,

b) Yukarıda belirtilen üç aylık sürenin sona erdiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan marjinal kredi kolaylığı oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanmasına karar verir.

4. Başvurucunun adil tazmine ilişkin taleplerinin geri kalanını reddeder.

İşbu karar, İngilizce olarak hazırlanmış ve Mahkeme İçtüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. maddeleri uyarınca, 15 Aralık 2015 tarihinde yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

Françoise Elens-Passos
Yazı İşleri Müdürü

Vincent A. De Gaetano
Başkan